

GLOBAL BEDEDAG FOR
BURMA
2 0 2 3

INTERNT FORDREVE BØRN, DER SYNGER OG DANSER I KARENNISTATEN, BURMA

I DETTE
BLAD

FRA DIREKTØREN

3

BED FOR BURMA

4

DETTE ÅR

5-6

OMRÅDEOPDATERINGER

7-28

NYT LIV SIDEN KUPPET

29-30

JUNGLE ANGELS

BAGSIDE

Denne kirke i Karennistaten blev brændt ned af den burmesiske hær. Derudover blev otte landminer lagt her af den burmesiske hær. En 16 årig dreng ved navn David, mistede sin fod på en af dem.

På trods af ødelæggelserne af hjem og landsbyer står mennesker i Burma fortsat fast.

FRA

DIREKTØREN

"DETTE ER
GRUNDEN TIL,
AT GUD SENDTE
JESUS: SÅ NÅR VI
BRYDER SAMMEN,
STÅR HAN FAST."

-DAVID EUBANK

KÆRE VENNER,

Situationen i Burma er på nuværende tidspunkt værre, end vi nogensinde har set, og kampene har ikke været så alvorlige siden 2. verdenskrig. Det burmesiske militær kommer med en hastighed og kraft, som jeg aldrig før har set. På samme tid er der en ny forening i Burma imod diktaturet, der skærer igennem alle sociale, økonomiske, racerelaterede, ideologiske og religiøse linjer. Denne enhed er baseret på mennesker over hele Burma, der har fundet sammen, og som står sammen mod det undertrykkende diktatur. Dette giver os alle håb.

Men midt i dette ønsker vi mere end blot enhed mod et ondt styresystem og mod menneskerettighedskrænkelser (mord, voldtægt, nedbrænding og fordrevenhed). Vi ønsker fællesskab for noget; for ellers - selv hvis diktatorerne falder, og der er en form for demokrati - er demokrati uden kærlighed intet andet end to ulve og et får, der stemmer om, hvad de skal spise til aftensmad. Og selv med kærlighed, hvis det blot er menneskelig kærlighed, vil den blive ødelagt, hvis den kommer under nok pres.

Det er grunden til, at Gud sendte Jesus: så når vi bryder sammen, står han fast, og han vil hjælpe os. Hans kærlighed er urokkelig. Når vi vender os til ham, kalder hans navn, adlyder ham og arbejder med ham, giver han os kraft til at elske, selv når det ser ud som om, der ikke er nogen kærlighed.

Dette er det eneste håb for forandringer i Burma. Dette er vores bøn. Når du læser historierne her, vil du læse en masse om sorg og tab. Den første dag på teologiseminariet lærte jeg en ting af min elskede professor, Chuck Kraft: "Du kan leve med sorg, men du kan ikke leve med synd."

Jesus kommer for at tage vores synd væk. Men vi vil have sorg, for det handler om kærlighed. En af vores roller som troende er at dele hinandens sorger. En fælles sorg er delt; en delt glæde er fordoblet. Dette er måden, hvorpå vi vokser sammen og elsker hinanden gennem alting. Jeg takker Gud for det karenerne i Burma kalder det uopdagede land, landet efter dette. Vi vil alle opleve det en dag på grund af Jesu Kristi kærlighed og nåde.

Bed sammen med os for forandringer i diktatorernes hjerter, for den burmesiske hær og for en ny regering. En regering grundlagt i kærlighed og tilgivelse, for forsoning og for opbygningen af et nyt Burma.

Gud velsigne jer,

Dave, familie og Christians Concerned for Burma

dette års Bededagsbrochure for Burma, opmuntrer vi dig til at bruge de foreslåede bedeemner, der er fordelt i dette magasin. Brug dem som vejledning og påmindelse om forskellige og specifikke måder at bede for dette land.

EN BØN FOR BURMA

Himmelske Far, du bragte dit folk ud af slaveri i Egypten og beskyttede og sørgede for dem i ørkenen. Beskyt Burmas hjælpeløse i farlige situationer. Beskyt dem fra faldende bomber, flyvende kugler samt undertrykkernes hånd. Sørg for deres behov, især mad, tøj og medicin. Giv dem i overflod og velsign dem, der modigt bringer disse forsyninger. Bring mod hvor der er frygt; trøst hvor der er sorg; kærlighed og tilgivelse hvor der er had. Lad Jesu lys fordrive det åndelige mørke, der dækker Burma. Lad Jesu kærlighed vælte ud af dit folk der, så hjerter kan blive forvandlet og alt vil få liv i Kristus. Amen.

STORE BEDEEMNER

- At Gud må **BESKYTTE** Burmas hjælpeløse fra faldende bomber, flyvende kugler og undertrykkernes hånd.
- At Gud i overflod må **SØRGE** for deres behov, især mad, tøj og medicin. Bed om at Gud må velsigne alle dem, der modigt bringer disse forsyninger.
- At Guds kærlighed må **VÆLDE** ud af sit folk, så hjerter må blive transformeret og alt vil få liv i Kristus.

GLOBAL BEDEDAG FOR BURMA FINDER STED HVERT ÅR DEN ANDEN SØNDAG I MARTS. BED SAMMEN MED OS FOR BURMA. E-MAIL [INFO@PRAYFORBURMA.ORG](mailto:info@prayforburma.org) FOR MERE INFORMATION.

Tak til Acts Co. for deres støtte og printningen af dette magasin. Dette blad er produceret af Christians Concerned for Burma (CCB). Al tekst ophavsret til CCB 2023. Design og layout af FBR Publications. Alle rettigheder er forbeholdt. Dette blad må blive reproduceret såfremt de rette krediteringer er givet til tekst og billeder. Rettigheder til alle billeder går til Free Burma Rangers (FBR), medmindre andet er noteret. Nævnte skriftsteder er taget fra Bibelselskabets oversættelse, medmindre andet er noteret.

Christians Concerned for Burma (CCB), PO Box 392, Chiang Mai, 50000, THAILAND
www.prayforburma.org info@prayforburma.org

FORÅRSREVOLUTION OG FØDSLEN AF DET NYE BURMA AF ASHLEY SOUTH

Efter kuppet den 1. februar 2021 er Myanmar i oprør. Staten er ikke skrøbelig eller faldende - den er allerede faldet. Men et nyt Burma er ved at dukke op. Den forhenværende regering, der var ledet af Den Nationale Liga for Demokrati/National League of Democracy (NLD), så til mens fredsprocessen mislykkedes og fik den politiske overgang til at gå i stå. Aung San Suu Kyi og hendes parti var ude af stand til at ændre den politiske situation i Burma bare ved at tale på vegne af historisk marginaliserede samfund som rohingyaerne og andre etnisk-nationalistiske grupper. Ikke desto mindre var den forhenværende regering i det mindste overvejende civil.

Efter NLDs sejr i valget 2021 greb den burmesiske hær magten og ødelagde landets begyndende demokrati. Efter kuppet rejste store antal mennesker sig i gaderne for at modsætte sig militærets overtagelse gennem den Civile Ulydigheds Bevægelse/Civil Disobedience Movement (CDM). Efter den burmesiske hær hånende begyndte at dræbe civile demonstranter, flygtede mange unge mennesker til områder, der var kontrolleret af Etnisk Bevæbnede Organisationer/Ethnic Armed Organization (EAO), som i lang tid har kæmpet for selvstyre.

“Forårsrevolutionen” har været ekstraordinær og inspirerende. Unge etniske burmesere, “Generation Z” - mange, der tidligere havde lille interesse i politik - sluttede sig til etniske aktivister for at modsætte sig det militære regime. Denne periode har set fremkomst af nye former for solidaritet og større opmærksomhed af etniske nationalitetsgruppers lidelse og forhåbninger blandt befolkningen i byerne. Blandt de vigtigste udviklinger er dannelsen af Menneskenes Forsvars Styrker/Peoples Defence Forces (PDF), ofte støttede af vigtige EAO-medlemmer; nogle PDF-medlemmer har allieret sig med antijuntaens nationale enhedsregering.

Nogle observatører forventede, at PDF-medlemmerne hurtigt ville blive bekæmpet af den burmesiske hær. De har dog bevist at være meget modstandsdygtige og vinder betydelige sejre på slagmarken mod juntastyrkerne. De kæmper ofte side om side med EAO-medlemmer. Denne modstand er endnu mere ekstraordinær, da der er en meget begrænset international støtte til antikupstyrker i Myanmar.

Siden kuppet har den ulovlige og uretmæssige junta dræbt 2.700 mennesker ved hjælp af over 200 luftangreb. Det mest rystende af disse var et angreb mod kachinske civile og aktivister i landsbyen A Nang

Protester mod det militære diktatur i Karenstaten, Burma. Forår 2022

Pa i oktober 2022. Der døde op mod hundrede uskyldige mennesker. Ustabilitet og usikkerhed vil blive forværret i fremtiden, idet andre globale udfordringer som faren for klimaforandringer opstår. Det virker usandsynligt, at Myamnar vil kunne gendannes; i hvert fald i de næste mange år eller årtier. På trods af dette forfærdelige scenarie er der grund til at håbe.

I Chin-, Kachin-, Karenni- og Karenområderne har EAO- og PDF-medlemmer modstået voldelige angreb fra den burmesiske hær og har ofte presset de invaderende styrker tilbage. Dette skete i en kontekst, hvor EAO-medlemmer og statsbaserede grupper i lang tid havde stillet essentielle tjenester til rådighed til konfliktpåvirkede etnisknationalistiske samfund. Disse grupper var Karen National Forening/Karen National

Union (KNU), Kachin Uafhængighedsorganisation/ Kachin Independence Organization (KIO) og Karenni Stats Rådgivende Råd (i samarbejde med Karenni Nationale fremskridtsparti/Karenni National Progressive Party (KNPP)). For eksempel gik omkring 300.000 børn i 2022 på over 2.000 skoler, der var administrerede af EAO-medlemmer.

Uddannelse og andre tjenester tilbudt af EAO-medlemmer, ofte i samarbejde med Civile samfundsorganisationer/Civil Society Organizations (CSO), kan overvejes at være byggeklodser for en ny type føderalisme, der er bygget op fra bunden. Efter Myanmar's ødelæggelse af en ulovlig og uægte militærjunta er disse etniske hjemland basis for en ny føderal enhed.

Den burmesiske hærs helikopter, der skyder

AT DEN BURMESISKE JUNTA VIL
OVERGIVE DERES LIV TIL JESUS
KRISTUS OG STOPPE DERES
ONDSKABSFULDE GERNINGER
OG UNDERTRYKKElsen AF
MENNESKENE.

◀ BEDEEMNE

DET CENTRALE BURMA

Kredit: The New York Times: Demonstranter i Yangon, Central Burma

YTRINGSFRIHED ER FARLIG: NOTATER FRA FELTEN EFTER KUPPET I MYANMAR *AF WAN LEE, NØDHJÆLPSARBEJDER I DET CENTRALE BURMA

**Navne er ændret af sikkerhedsmæssige årsager.*

“Vi tænker på, hvilke problematikker vi møder lige nu (i Yangons slumområder). Vi vil fortælle om fællesskaber, som lige nu kæmper for at overleve hver dag. Her er nogle af de udfordringer, de står overfor hver dag: Mentale sundhedsproblemer, selvmord, arbejdsløshed, regeringens involvering/pres, korruption, prisstigning i råvarer, inflation, lavere løn/færre jobmuligheder, ingen uddannelsesmuligheder, ingen god klinik (på grund af sikkerhedsproblemer er der færre læger, og det er dyrt) og ingen ytringsfrihed.

I øjeblikket kan vi se, at folk føler sig deprimerede, ængstelige og især modløse på grund af landets sikkerhed og økonomiske situation. Alle er under pres og føler sig kvalt. Selvmordsraten stiger. Myndighedernes folk er nu fjenden. Der er vold og røverier. Den største bekymring er, at der ikke er retssikkerhed. Selv hvis vi bliver røvet, er der ingen der tager ansvar. Politiet er ubrugeligt. Vi er nødt til at være forsigtige hele tiden, uanset om vi tager en taxi, køber ting, bidrager med nødrationer eller besøger folks hjem til dataindsamling

og sundhed. Når vi laver denne form for aktivitet, kan en uventet indblanding af regeringen nogle gange forårsage afbrydelse.

Især sårbare/fattige familier har svært ved at finde ordentlige jobs, da der er færre jobmuligheder end nogensinde, og de fleste store virksomheder forlader vores land. Arbejdsløshedsraten er højere end nogensinde før. Derudover er inflationen overraskende nok højest (tre gange så meget som sidste år). Derfor er priser på handelsvarer og alt andet meget høje. Folks månedsløn er uændret.

Med hensyn til sundhed er det her også den værste situation. Efter kuppet er der ingen pålidelig klinik og endnu færre læger. Når vi hjælper de syge på hospitalet, er det blevet meget sværere at finde læger og god behandling end før. Korruption er nu overalt, vi er nødt til at betale for at gøre hvad som helst. Lavere og middelklasse mennesker kæmper mere end nogensinde. Kun rige mennesker kan overleve godt her.

Vi vil gerne sige det mere direkte, men vi kan ikke. Tak.”

GNISTER AF ENHED

AF ADAM WALLIS

“Det er svært at stole på og arbejde sammen med de etniske burmesere, der kæmper mod juntaten. De har kun kæmpet i tre måneder og spørger os nu, om vi vil samarbejde med dem. De vil have os til at risikere vores liv for dem. Vi har kæmpet i 70 år, de er upålidelige.” Disse ord, om de etniske burmeseres forsøg på at samarbejde med de etniske minoriteter i kampen mod militærdiktaturet i april 2021, blev lidenskabeligt fortalt af en ung karen. Dette var en almindelig holdning i starten af kuppet, men efterhånden som konflikten har bevæget sig mod dets andet år, skifter perspektiverne.

Før den 1. februar 2021 var tillid mellem de etniske grupper i Burma og det burmesiske folk sjælden. Det burmesiske militær har forfulgt etniske minoriteter i Burma i over 70 år. På grund af militærets kontrol over medier og internet vidste indbyggerne i det udviklede centrale Burma kun lidt om de grusomheder, som blev udført i deres etniske nabostater. Den 1. februar, 2021 markerede dagen, hvor indbyggerne i det centrale Burma begyndte at opleve de samme grusomheder, da deres regering vendte sig imod dem. En ung mand fra Yangon kæmper og samarbejder lige nu med Karenni National Forsvarsorganisation/Karenni National Defense Organization (KNDO). Han fortalte denne historie: “Jeg voksede op i Yangon og vidste ingenting om, hvad der blev gjort mod det etniske folk. Vi fik bare at vide, at der var kampe ude på landet mellem terrorister og regeringen. Da jeg var yngre, kom meget få nyheder udefra til os, fordi alt var meget kontrolleret. En dag kom min bror hjem med Rambo filmen fra 2008. Den var forbudt af regeringen i Burma. Vi lukkede alle døre og blokerede alle vinduer, før vi så den, så ingen ville finde ud af det. Under scenen, hvor soldaterne tvang landsbyboere til at løbe gennem en rismark med landminer, udrød min bror, “Det er Burmas hær”.

Jeg tænkte, “Hvad?! Jeg troede, at soldaterne i filmen var terrorister!” Det var første gang, jeg hørte, hvad regeringen gjorde ved dem.”

Denne unge mand arbejder nu med KNDO og har arbejdet sammen med mange forskellige etniske grupper, både militært og humanitært. I sin korte tid sammen med det etniske folk i Burma har han risikeret sit liv for at tjene og beskytte dem. Han er blevet taget imod af dem, som før den 1. februar 2021 sikkert ikke ville have ham ind i deres liv.

En karenisk mediciner, som har brugt sit liv på at bekæmpe det burmesiske militær og behandle dem af sit folk, som er blevet såret af den burmesiske hær, sagde “Hvis de etniske burmesere er villige til at underkaste sig vores myndighed, så er det okay at de tilslutter sig vores organisation og arbejder med os.” Denne mediciner blev skudt af det burmesiske militær, mens han behandlede modstandsfolk på frontlinjen. Hans liv blev reddet af burmesiske læger. Nu samarbejder han med en af disse læger i sin klinik.

En gruppe etnisk burmesiske lærere gav afkald på deres liv i centrale Burma og flyttede til det nordlige Karennistat. De var ikke enige i militærets handlinger og valgte at protestere. Deres kald til at gøre modstand fik dem til at forlade juntaens system og strømme ind i de områder, der var undertrykt af denne. De etablerede en skole i et KNDO-kontrolleret område, hvor de tilbød gratis undervisning til landsbyboere og internt fordrevne. De sagde, “Nogle kæmper i junglen og i byerne. Andre organiserer en ny regering. Vi uddanner. Når burmeserne kommer, angriber de de civile og tvinger dem til at flygte fra deres hjem. Skoler mødes ikke længere og børn er uden uddannelse. Vi håber på at fikse problemet, som juntaen har skabt, ved at tjene de familier der er påvirket.” Det lokale Karenni fællesskab støtter dem med mad, husly og kærlighed.

Forskellige etniske grupper, inklusiv burmesere, som holder en mindehøjtidelighed for dem, der blev dræbt under kuppet.

En karennisk soldat på frontlinjen uden for Loikaw, Karennistaten.

Kærlighed og selvopofrelse har skabt et grundlag af tillid mellem mange af de etniske minoritetsgrupper og de etniske burmesere, der gør modstand mod juntaen. Denne konflikt har helet gamle sår i nogle tilfælde og skabt nye familier i andre og har gjort landet mere forenet end nogensinde før. Både burmesere og etniske minoritetsgrupper har lagt deres liv ned for en fælles sag om frihed. Disse eksempler på enkeltpersoner kunne gentages i resten af landet, selvom det ville kræve kærlighed, tillid, forsoning og ofring. Foreningen af disse nye relationer vil fortsætte og give et eksempel for ledere til at følge, mens Burma bevæger sig videre fra den nuværende konflikt.

“Vi er nødt til at forene os for at vinde. Vi har kæmpet i 70 år, men har ikke set meget ændring. Forandringerne er større nu, da burmeserne kæmper sammen med os. De bekæmper deres egen regering, og det respekterer jeg. De dør også på frontlinjen for folket,” sagde en karensk mand i november 2022.

At vide, at nogen vil blive ved din side og dø, selvom de kunne have løbet, er en guddommelig ting. Tillid trives i dette miljø, og det vokser og blomstrer frit. Når tillid og sammenslutning gror, så gror chancen for frihed også.

“Større kærlighed har ingen end den at sætte sit liv til for sine venner.” Johannevangeliet 15:13.

DEN GUD, DER FRELSE AF LOGAN MOON

**Navne er ændret af sikkerhedsmæssige årsager.*

Logan krøb sammen i buskene ved sin lejlighed og ringede desperat til en FBR-kontakt, han havde. Han bad om hjælp til at flygte ud af byen, hvor den burmesiske hær jagtede ham. Logan var, ligesom mange andre opråbende offentlige personer i det centrale Burma, kommet på toppen af militærets hitliste, og de var nu tættere på at finde ham.

Spol 6 måneder frem: Nu bor Logan som politisk flygtning i USA, hvor han deler sin historie om flugten, og om hvordan - mere end noget andet - det var Gud, der reddede ham fra sine fjenders hænder.

“Da jeg ringede dengang, var det midt om natten, så han [Dave Eubank] sov sikkert. Jeg sendte en telefonsvarebesked til ham og tidligt om morgenen, ringede han tilbage. Han sagde ‘Logan, jeg er i junglen og jeg kan ikke redde dig lige nu, men Gud, han kan redde dig.’ Jeg forstod ikke rigtigt, hvad han sagde, men han bad for mig gennem telefonen.

Jeg havde ingen omkring mig, men der var en som jeg aldrig havde mødt før, der bad for mig. Det fik mig til at føle mig sikker. Til sidst ankom jeg til junglen. Mit liv førhen var luksus og kendisser, men efter jeg ankom til junglen, var jeg nødt til at sove på en måtte. Jeg var så frustreret og vred. Jeg vidste ikke, hvad jeg skulle gøre. Jeg kunne ikke sove om natten.

Jeg henvendte mig til David og sagde, "Jeg kan ikke klare det her. Jeg kan ikke sove, fordi der er panik i mit hjerte. Min vrede, min frustration. Jeg vil dræbe dem. Det burmesiske militær bliver ved med at dræbe uskyldige civile; jeg har ikke mere tålmodighed." Jeg spurgte, "Hvordan kan jeg klare det? Hvordan kan jeg blive fri fra al denne smerte?" David sagde, "Vi kan ikke gøre det selv, for vi er kun mennesker. Vi er nødt til at spørge Gud." Og så... prøvede jeg det.

Efter klokken 20 havde vi ikke noget elektricitet i junglen, så jeg gik ud, knælede ned og kiggede op mod himlen. Jeg vidste ikke, hvem den Gud var, som Dave blev ved med at fortælle mig, at jeg skulle spørge og bede til. Men jeg bad, 'Jeg ved ikke, hvem du er Gud, men hvis du virkelig findes vær sød at hjælpe mig.' Jeg beskrev ikke alle mine problemer til Gud. Jeg blev bare ved med at sige 'Hjælp mig, hjælp mig.' Jeg blev ved med at bede denne bøn, mens jeg knælede i junglen. Mens jeg bad, var der pludselig noget, der trak alle ting inden i mig ud. Jeg ved ikke, hvordan jeg skal forklare det, men... endelig kunne jeg sove. Det var fantastisk. På det tidspunkt vidste jeg ikke, hvem Jesus var. Jeg kendte ikke biblen. Jeg havde aldrig læst den. Men han var stadig så god ved mig. Han reddede ikke kun mit liv, men reddede mig også fra de vanskeligheder jeg stod overfor.

Logan med venner fra FBR i USA.

Det her var en meget livsændrende oplevelse. Jeg havde aldrig været igennem noget lignende. Det er svært at acceptere og forklare det, men Han hjalp mig. Så jeg er begyndt at stole på, at Han har en plan for mig. Ikke kun for mig, men for os alle. Jeg kender ikke personligt alle dem, der hjalp mig med at komme fra Burma og hertil, men Gud bragte mig her. Nu laver jeg ting, der har positiv indflydelse for mit folk og mit land. Jeg er begyndt at læse Bibelen. Jeg forsøger at komme tættere på Ham. Hver gang jeg ender i et kritisk øjeblik, spørger jeg, 'Hvem er Jesus?' Jeg kigger mod himlen. Jeg ved ikke, om han [Jesus] er høj eller lav, eller hvilken farve han er. Jeg har ingen idé, men han er her, det tror jeg på. Han er alt. Så tak, Dave, for at bringe mig til denne Gud, som du plejede at fortælle mig om. Allererst forstod jeg ikke, men nu kan jeg se det."

Logan afslutter sin historie ved at spørge gruppen, "Kan vi bede sammen? Ikke for mig, jeg har en forbindelse med Ham, men for mit folk og for mit land. Ja, lad os bede sammen." På samme måde, vil vi gerne opfordre læsere rundt omkring i verden til at bede for folket i Burma, at de må komme til at kende den sande Gud, som ser dem, elsker dem og frelser dem gennem Jesus.

Mange lever i junglen og skjuler sig fra den burmesiske hær

BEDEEMNE ▼

AT FOLKET I DET CENTRALE BURMA
MÅ SE DERES FORSKELLIGHEDER
SOM EN STYRKE OG FORENES I
KÆRLIGHED I STEDET FOR I HAD
MOD MYANMARS JUNTA.

DET ØSTLIGE BURMA

KARENSTATEN

MASKINGEVÆR, EN ENKE OG ET FORANDRET HJERTE AF KAREN EUBANK

Tilbage i 2021 kom en kvinde hen til os efter et Good Life Club (GLC) program i Karenstaten for at fortælle sin historie. Den morgen, mens hun havde forsøgt at plante ris ved sin gård, havde den burmesiske hær fyret med maskingeværer mod hende, og hun nåede lige akkurat at flygte for livet. "Kugler ramte den oversvømmede rismark rundt om mig mindre end 30 cm på hver side af mig, mens jeg løb for mit liv ind i junglen." Hun fortalte os, at hun var enke med fem børn og havde brug for hjælp til at købe ris, fordi hun havde opgivet at plante sine egne. Hendes navn var Naw Thraw Gay. Hun var en stærk kvinde med en livlig energi. En gang imellem grinede hun, mens hun fortalte om sin umulige situation.

Vi gav hende nogle penge til at købe ris, men så spurgte Dave, "Hvad hvis vi hjalp dig? Hvad hvis vores hold forsøgte at plante ris med dig?"

Hun grinede og sagde, at det var umuligt, og at al hendes lyst til at komme tilbage var væk. Dave sagde, "Hvad hvis du bare viser os din mark? Du behøver ikke gå med - men vi kan prøve. Måske vil vi ikke komme

nogen vegne, men vi kan prøve. Vi vil gerne hjælpe dig ved at prøve." Hun rystede på hovedet, hvilket betød 'umuligt', men ville gerne vise os marken.

Vi fulgte hende til rismarken, på grænsen til at lægge vores liv ned, men på trods af usikkerheden, føltes det både godt, rigtigt og sandt for os. Jeg bad Gud om at give os beskyttelse som i salme 91, at hendes plantning og høst måtte blive frugtbar, og at vi på en eller anden måde måtte blive Guds instrumenter til forandring i den nuværende situation.

Dave og et par stykker fra holdet vovede sig ind på marken for at starte med at plante. Indenfor få minutter kom der en skudsalve fra bjerget og kugler fløj rundt omkring os.

Holdet kom tilbage, alle uskadt. Vores nye ven grinede, "Hvad sagde jeg!" Jeg kunne ikke tro det - den burmesiske hærs aggression mod landmændene var så intens. Forestil dig at bo i et hus inden for rækkevidde af skud. Vi bad om, at den burmesiske hær enten ville ændre deres hjerter eller falde. Det

var et rimelig fortvivlende øjeblik, da det gik op for os, at det her var hendes liv - med børn. Samtidig var jeg taknemmelig for, at vi havde fået denne mulighed for at træde ind i Naw Thraw Gays liv, dele den fare hun møder og være øjenvidne til hendes liv i "dødsskyggens dal". Jeg bad om, at salme 23 vil blive en fredfyldt realitet i hendes liv.

Syv måneder senere i 2022 tog vi tilbage og fandt venner, forandrede hjerter og...ris! Med Guds hjælp og modet fra vores enke-ven, Naw Thraw Gay og hendes naboer var de karenske landsbyboere i stand til at gå ud til deres mark om aftenen og plante risene uden lys. De blev hverken set eller skudt efter af den burmesiske hær. Al risen blev plantet, og det er takket være Gud og alle jer, som var med til at bede for denne enke. Nu er rismarkerne blevet høstet, og tre af de soldater, der skød efter hende, har forladt den burmesiske hær og bedt om tilgivelse. Der er kommet forsoning mellem dem som engang var fjender, men nu er venner.

UD AF ASKEN KOMMER NYT LIV:

EN HISTORIE OM EN PATIENT FRA ET LAND I KRIG

AF DR. MATT SPREADBURY

Burma har været et land i krig i de sidste 75 år. Det sidste år har flere imidlertid fået øjnene op for den forfærdelige virkelighed, at Burmas eget militær selv er brandstifteren bag krigen - både billedligt og bogstaveligt talt. Lokale kilder rapporterer, at den burmesiske hær har nedbrændt 11.000 hjem siden kuppet den 1. februar 2021. Det har efterladt utallige civiles liv i omvæltning og aske.

Et tilflugtssted fra den burmesiske hærs angreb har været Free Burma Rangers (FBR) Jungle School of Medicine - Kawthoolei (JSMK) i Karenstaten, Burma. En international kirurg, der meldte sig i begyndelsen af 2022, var vidne til og spillede en central rolle i et unikt patientforløb under sin tid i JSMK. Her deler han sin historie om Naw Day Mu:

Jeg forestillede mig hende og hendes mand, der klamrede sig til deres to bedårende, legende døtre, mens tilfældige bomber faldt ned på deres landsby fra jetflyene, og deres bambushus brød ud i flammer. De næste øjeblikke må have været slørede: huset der kollapsede, metal og vragester der flyver gennem luften. De må have været forskrækkede, forvirrede og fulde af smerte, mens bomberne fortsatte. Naw Day Mu's forældre, som boede i nabohuset, blev dræbt af en bombe fra den burmesiske hær, som landede på deres hus. Metalgranatsplinter fra bomben nåede hen til Naw Day Mu og rev sig gennem hendes krop.

Tre dage senere blev Naw Day Mu båret til JSMK på en "Bambulance": en hængekøje, hængt på en bambuspæl, så folk kan bære de syge og sårede gennem bjergterræn. Hun havde feber og infektion, der rasede gennem hendes krop. Granatsplinter var kommet ind i hendes lænd ved rygsøjlen og højre balde. I operationsrummet begyndte Naw Day Mu at skrig af frygt og smerte. Hun havde ikke fået post traumatisk stress (PTSD) endnu, men hun oplevede stadig den akutte stress efter det forfærdelige traume, hun oplevede for et par dage siden.

Naw Day Mu på JSMK

Naw Day Mus hjem: reduceret til aske af den burmesiske hær. Hendes forældre blev dræbt under det samme angreb.

Efter den tekniske operation var succesfuldt overstået, tog de kareniske medicinere sig af Naw Day Mus sår. Vi debriderede sårene med et par dages mellemrum. I løbet af ugerne, fik Naw Day Mu gradvist mere styrke, og hendes sår begyndte langsomt at hele. Vi jubled og priste Gud, da vi fulgte processen i udviklingen og hvordan hun blev stærkere og stærkere og mere uafhængig. Men kort tid efter var der endnu mere at takke for.

Inden morgenstuegang med fysioterapi havde nogle lagt mærke til, at Naw Day Mu havde kastet op regelmæssigt. Jeg troede oprindeligt, at det var på grund af hendes morgendosis af antibiotika, men en klog sygeplejerske sagde, "Hun er jo tydeligvis gravid." Ikke en chance, tænkte jeg. Et foster kunne ikke overleve det bombeangreb. Jeg ydmygede mig selv og på den plettede ultralydskærm, så jeg med mine egne øjne et lille hjerteslag i Naw Day Mus livmoder. Hendes lille baby havde overlevet et bombeangreb fra den burmesiske militær.

Al ære til Kristus. Hvor er livet smukt, at det kan modstå så megen undertrykkelse. Et lys der skinner i mørket kan ikke overvindes. Det hjerteskerende antal af døde civile er kun en enkelt målestok til at måle, hvad der foregår på tværs af Burma. Uskyldige liv bliver slukket af den burmesiske hærs hænder, ligesom Naw Day Mus forældre. Alligevel kan det oprørske mirakel i form af nyt liv ikke stoppes. Ligesom babyen, som Naw Day Mu nu bærer, brænder en lille flamme af håb om en lysere fremtid for Burma videre.

BEDEEMNE ▼

AT KARENFOLKET HVER MORGEN
MÅ SE NYT LIV OG HØST SOM EN
GAVE FRA GUD, SOM ELSKER DEM OG
VÆRDSÆTTER DEM.

DET ØSTLIGE BURMA

KARENNI

**“AT KÆMPE FOR
EN FREMTID, DER
VIRKER UMULIG”:**

**PÅ TRODS AF MANGE TAB, GIVER
KARENNIERNE IKKE OP**

AF MICHELLE LUCKES

KNDF soldater ved siden af en 230 kg bombe smidt af den burmesiske hærs fly på en sammensat skole og kirke. Billedkredit: KNDF

Ranger uddeler ris til internt fordrevne i landsbyen Khout Ton.

Da mere end halvdelen af befolkningen er flygtet fra den burmesiske hærs angreb og lever som internt fordrevne, er spøgelsesbyer og tomme landsbyer spredt ud over Karennistaten. Tjenesteudbydere som læger, sygeplejersker, lærere og nødhjælpsarbejdere er blevet fordrevet sammen med den almindelige befolkning.

Tjenester, som plejede at blive tilbudt af den burmesiske regering, er stort set blevet lukket ned af den igangværende landstrejke. Mange regeringsfunktioner drives nu af Karenni National Fremskridtparti/ Karenni National Progressive Party (KNPP), som i årevis har leveret skoler, politi og lægehjælp. KNPP står nu overfor mange udfordringer på grund af den burmesiske hærs igangværende angreb.

Den burmesiske hærs angreb betyder, at de fordrevne mennesker er nødt til at flytte konstant. Det gør det svært at administrere tjenester som madudlevering, sundhedspleje og midlertidige skoler. På grund af regnsæsonen i maj blev sundhedskrisen forværret, da det forårsagede bølger af sygdomme som malaria, gul feber og influenza. Nogle sundhedscentre er blevet oprettet for internt fordrevne af sundhedspersonale, som er flygtet fra Yangon og andre byer. Bomber gør dog, at de er nødt til at flytte konstant. Der er ingen konsekvent lægebehandling for den fordrevne befolkning på den lange bane. Vores lokale hjælpehold stabiliserer sårede på frontlinjen, hjælper fordrevne med at flytte til mere sikre områder og giver behandling og medicin til de internt fordrevne.

Udover jordangreb støttet af artilleri og raketter bruger Burma's militær også russiske Hind-type angrebshelikoptere, hvorfra de affyrer raketter og skud fra maskingevær og jagerfly, der bomber Karenni. Modstanden i staten består af over 12.000 mennesker. Dette inkluderer Karennis hær, Karenni National Forsvarsstyrker/Karenni National Defense Force (KNDF) og Menneskenes Forsvarsstyrker/People's Defense Force (PDF). PDF er en landsdækkende modstandsgruppe, der blev dannet kort efter kuppet. Troppstyrker varierer mellem 400 og 500 mænd pr. bataljon, men kun 20-25% har moderne våben. Mange af dem er på linje med

Internt fordrevne børn der spiser frokost uddelt af et ranger hold.

National Foreningsregering/National Unity Government (NUG) og har tæt kommunikation med Karennis hær og KNDF. Alle disse bataljoner er meget motiverede, men meget under-bevæbnede. Unge mennesker fra rundt omkring i Karennistaten er flygtet fra universiteter og jobs og træder nu ind som ledere af flygtningelejre, PDF kommandører og nødhjælpsarbejdere.

Lokale hjælpehold i Karennistaten har responderet på de forværrede angreb fra den burmesiske hær siden kuppet den 1. februar 2021. De har hjulpet familier med at flygte, skaffet lægehjælp og givet håb gennem Good Life Club (GLC) programmer. Tak fordi I beder for folket i Karenni og for at hjerter må blive forandret i regimet, i Jesu navn.

EN STEMME FRA KARENNI

“Vi har brug for opmuntring. Vi har mistet familie. Vi har mistet venner. Vi har mistet vores hjem. Vi flygter. De unge mennesker, der kæmper for frihed, har mistet deres venner og familier. De kæmper for en fremtid, som virker tabt. Vi har mistet vores hjerter. Vi har mistet mange ting. Vi vil opbygge alt det vi har mistet til at blive bedre. Vi vil gerne bygge et bedre uddannelsessystem for vores børn og et sundhedssystem for alle. Vi er nødt til at kæmpe for at etablere en bedre regering, et føderalt demokrati.”

– Mediciner i Karenni

NYE BEN OG PRISEN FOR FRIHED AF DS

Jue Aung sad for sig selv. Der var fem andre mænd, der allesammen smilede høfligt, da jeg hilste på dem, men ikke Jue Aung. Jue Aung mangler halvdelen af sit venstre ben; Det var blevet sprængt af en landmine den 10. februar 2022. Ham og de fem andre Karenni-mænd, som lider af lignende skader, sidder nu og venter på, at deres stumper heler godt nok til, at de kan få proteser tilpasset. Jue Aung, Francis, Michael, Day Reh Htoo, Aung Thaung og Aung Thu - seks unge mænd hvis liv for evigt er forandret på grund af deres kamp for frihed.

Jeg var der om morgenen den 10. februar. Francis, som var brandmand før kuppet, er nu en soldat i KNDFs 1. bataljon. Klokken var omkring 9.30, da Francis trådte på en landmine fra den burmesiske hær. FBR-holdet, som var der, evakuerede ham under kampen. FBR medicinere behandlede ham og reddede hans liv. Han mistede sit højre ben lige under knæet. Han er 26 år. Ikke lang tid efter at Francis havde trådt på landminen, kom Michael en 23-årig soldat i en anden del af Demoso under kraftig morterskydning. En

granat landede ved siden af Michael og granatsplinterne skar hans venstre ben af og sårede hans højre ben. Hans venstre ben er væk fra midten af låret og ned.

Amputerede, der glæder sig over deres nye ben. Fotokredit: Karen National Forening (KNU)

18-årige Jue Aung var gymnasieelev før kuppet, men da militæret tog over, ville han gøre noget for at gå imod diktatorerne og kæmpe for frihed i sit land. Han tilsluttede sig KNDF og valgte at blive mediciner; Han fik et par ugers træning, før han kom til frontlinjen. Den morgen løb han hen for at hjælpe Michael, mens kuglerne fløj og Michael var i risiko for at forbløde. Idet han løb gennem hagl af kugler, trådte han også på en skjult landmine fra den burmesiske hær og blev selv en af de tilskadekomne.

BEDEEMNE ►

AT GUD VIL BESVARE BØNNER
FRA FOLKET I KARENNI OM
EN VÅBENHVILE, HELING AF
DERES FÆLLESSKABER OG
MULIGHEDEN FOR AT BYGGE EN
FREMTID FOR DERES BØRN.

Aung Thaung, den ældste i denne gruppe af amputerede er 30 år gammel. Sidste år kom den burmesiske hær og overfaldt hans KNDF-lejr og tvang dem midlertidigt til at flygte. Da de omgrupperede sig, skubbede de den burmesiske hær tilbage, men Aung Thaung fandt hurtigt ud af, at den burmesiske hær havde lagt landminer hele vejen rundt om deres lejr. Han trådte på en og mistede sin fod.

Day Reh Htoo er 21 år og forhenværende landmand. Han boede udenfor Loikaw og hjalp sin far med at dyrke ris. Da hans familie var tvunget til at flygte og hans rismarker blev til skyttegrave og bunkere på frontlinjen, tilsluttede han sig også modstandsbevægelsen for at forsøge at kæmpe og få sit land tilbage. "Jeg vil bare have et simpelt liv," fortalte han mig. Den 21. februar 2022 angreb han en burmesisk militærlejr få minutters kørsel fra sit hjem; der trådte han på en landmine og mistede sit højre ben under knæet.

Endelig er der Aung Thu, som har et vidunderligt tandsmil, som han ikke har noget imod at dele taget i betragtning af, at hans venstre ben mangler under knæet. Han var på frontlinjen udenfor Loikaw, da en granat fra den burmesiske hær landede tæt på ham. Han havde siddet med sin ven, da den burmesiske hær begyndte at skyde granater efter dem. Hans ven blev dræbt af granatsplinterne og Aung Thu mistede sit ben. "Jeg ville bare ønske, at jeg kunne have reddet min ven," sagde han.

Historien om disse seks er desværre en almindelig historie i Karennistaten. Disse unge mennesker har givet deres lemmer og liv af desperation for frihed. Flere

Jue Aung står stolt uden nogen hjælp - klar til at komme tilbage til frontlinjen.

tusinde fortsætter med at løbe den samme risiko hver dag. Francis sagde til mig, "Jeg udførte min pligt den morgen. Jeg ville ikke miste mit ben, men jeg vidste, at det var en mulighed... Når jeg er helet, vil jeg tage tilbage til min bataljon og fortsætte med at bekæmpe den burmesiske hær." Jue Aung havde den samme tankegang. Ikke lang tid efter han modtog sit nye ben, sagde Jue Aung stolt til mig, "Jeg er en soldat igen! Jeg tager hjem! Jeg vil tilbage til frontlinjen."

Disse seks mænd er helte. Deres liv vil aldrig blive det samme igen, men de mistede ikke deres håb for frihed, da de mistede deres ben. De vil tage tilbage og fortsætte med at hjælpe deres folk. De vil slippe af med den burmesiske hær og diktatorerne. De vil have frihed, og de har betalt en dyr pris for det.

KNDF soldater der har mistet deres lemmer under kampen for frihed, og som FBR har hjulpet med at få behandling.

DEN FULDENDTE KÆRLIGHED FORDRIVER FRYGTEN I KARENNI

AF KAREN EUBANK

Den 13. juni, 2022 lancerede vi vores første Karenni GLC program på denne mission, blandt nye Karen, Karenni, Wa, Shan, Pa-Oh, Arakan, Mon, Padaung og burmesiske rangere. Kraftige granater i det område, landsbyboerne var flygtet fra otte måneder før, kunne høres i timerne før og derefter sporadisk op til det tidspunkt, hvor vi ankom til flygtningelejren.

Da Dave mødtes med lederne i lejren angående et program med børnene, var de imod det. De ville ikke have store gruppeaktiviteter, som kunne blive set af en drone, og som kunne blive mål for et angreb. De aftalte, at vi bare ville besøge hus til hus i små grupper.

Da vores hold ankom til stedet, en smuk fyrretræsklædt bjergside, ventede børnene allerede udenfor, og forældrene var nervøse men villige til at mødes udenfor. Faktisk var vores hold også selv en smule nervøse. Vi kunne føle tilstedeværelsen af den burmesiske hær og usikkerheden omkring situationen. Jeg foreslog, at vi startede med det samme, mens der var stille og fredfyldt. Vi vidste ikke, hvor lang tid freden ville vare, og de sprang pligtskyldigt ind i programmet.

Jeg startede med bøn, og mens vi dansede, lavede dramaer og sang, blev spændingen til varme smil. En taknemmelighed for distraktionen fra bekymringens undertrykkelse. Underholdning og opmuntring reddede dem fra angstens smerte.

Igennem Guds fantastiske kærlighed blev holdet opmuntrret af landsbyboernes smittende glæde. Rangerne var sjove og engagerede, mens børn og voksne hylede af grin (en dag vil jeg forstå det burmesiske sprog og nyde det i samme grad). Til sidst var de voksne så aktive i deres lege, at det så ud til, at nogen ville komme til skade. Vi sluttede af med sang og dans og åben mikrofon for både rangerne og landsbyboerne. Da vi gik tilbage til vores køretøjer, sagde flere af rangerne

med overraskede stemmer: "Det her er så fantastisk! Jeg elsker at gøre folk glade. Alle var så bange i starten, men vi fik dem til at grine meget. De spurgte os, om vi var trætte og jeg svarede 'Jeg bliver aldrig træt af at gøre jer glade.'"

Det virkede virkelig som om, vi følte Guds perfekte kærlighed, der drev frygt ud. Jeg takker Gud for, at hans tilstedeværelse - både for vores hold og de internt fordrevne familier - tilføjede så meget mere til programmet og dagen, end nogen kunne have forventet.

Landbyboernes hjem, brændt af den burmesiske hær

BØN FOR BØRNENE I KARENNI

AF EVELYN, KARENNISTATENS
PARLAMENT

En 8-årig dreng giver vand og tygger ris for at made sin 6 måneder gamle søster og redde hendes liv efter deres forældre døde af en artilleri-skal, som ramte dem den 23. oktober 2022. Denne dreng blev far til sin lillesøster. Samme dag blev en 10-årig dreng skudt og dræbt af den burmesiske hær. Den 15. november blev en 9-årig pige dræbt af en artilleri-skal. Gud, i din store barmhjertighed beder vi for børnene, som vi har medlidenhed med på grund af de voldsomme dødsfald og sår i Karennistaten og hele Burma. Hold alle de døde børn i himlen og giv dem den ægte fred, som de aldrig har haft. Styrk børnene til at kunne overvinde tabet af deres forældre. Led dem i at finde måder at flygte fra de voldelige angreb. Ændr hjerterne hos den burmesiske hær, så de stopper de brutale drab på børn. Vi beder dig om dette gennem Kristus vores Herre, Amen.

At glemme krig og opleve kærlighed

BEDEEMNE ▼

AT BØRNENE I KARENNI OG HELE BURMA
IKKE MÅ BLIVE OVERSET: "LAD DE SMÅ BØRN
KOMME TIL MIG, DET MÅ I IKKE HINDRE DEM
I, FOR GUDS RIGE ER DERES" MARKUS 10:14

HÅB I MALEDE SKYER: EN TJENENDE LEDER PÅ KARENNIFRONTEN AF ADAM WALLIS

Det er varmere denne morgen - måske på grund af regnen i går aftes. Lyset bløder hen over himlen og maler dets tårne af skyer i overnaturlige nuancer. En stemme blander sig med stilheden i de tidlige morgentimer: "Skyerne er som en zoologisk have. Du kan se hvilket som helst dyr, du ønsker dig." Mærkelige ord at høre fra en bataljonschef på en slagmark, men passende fra manden, der står ved siden af mig.

Albert er ikke som de fleste militærkommandører og før kuppet var han faktisk ikke én. I første øjekast vil du sandsynligvis gå forbi ham, men en nærmere observation viser, at der er noget særligt ved ham. Man kan ikke undgå at blive charmeret af hans blide opførsel, ydmyghed og hans smil.

Albert er født i en landmandsfamilie i en landsby beliggende ved foden af bjergene vest for Loi Kaw, Karennistaten, men han opdagede tidligt, at hans passioner var andre steder. Som mange unge mænd og kvinder, der søger deres kald, forlod han sit hjem. Hans professionelle søgen omfattede prætestudier hos den lokale romersk-katolske kirke, supermarkedsmedarbejder i Singapore, kontorarbejder i en 7-Eleven-kiosk i Dubai og underviser i integration, uddannelse og bevidsthed i menneskehandel hos en international ikke statsstøttet organisation/non-government organization(NGO) i Yangon. Han følte sig godt tilpas med arbejdet i NGO-verdenen, men i forbindelse med kuppet fik han et kald om at forsvare sit hjemland og vendte tilbage til sin landsby. Der blev han ansat som bataljonschef i KNDF.

Karenni soldater som beskytter deres hjem i Karennistaten, Burma

Man lærer hurtigt, at hans egne ønsker er sekundære i forhold til pligten og hans mænds behov. Hans mænds velbefindende vægter højere end deres taktiske parathed. Han opfordrer dem til at samle affald op omkring deres positioner ved først selv at gøre det. "Du kan ikke forvente, at de gør det, hvis du ikke selv vil..." siger han og fortsætter med at slå fast, at det er vigtigt at holde området rent, ikke kun for miljøet, men for vores eget velvære. Han er anklaget af sine jævnaldrende for at være for blød, men symptomerne på svag ledelse er ikke mærkbare i hans kommando. Hans soldater adlyder hurtigt hans

ordrer og viser ham respekt. Hans ledelsesstil kan sammenlignes med en klog storebror blandt sine yngre søskende: kærlig, men streng.

"Forleden nat sagde soldaterne [som var stationeret i en observationspost], at de gerne ville hjem på grund af regnen, og at de var kolde. Men jeg sagde, 'Nej, det er jeres pligt, I er nødt til at blive.'" Han fortalte dette mens han lavede morgenmad med de samme soldater, som for nyligt var kommet hjem fra deres observationspost. De var kolde og trætte, men i godt humør.

Han er bekymret over resultatet af denne konflikt. Han siger undskyldende: "Landsbyboerne giver os mad, men vi kan ikke lide at være en byrde for dem." Så fortsætter han med et smil, "Vi har ikke nok våben eller ammunition, og vi har ikke træning som den burmesiske hær, men vi har hjerter, og vi vil kæmpe til det sidste." Han fortsatte med at sige, "90% af landsbyboerne står bag os. De har fortalt os, at selv hvis vores hjem bliver brændt, så skal vi ikke give op." Han siger til mig, "Bibelen siger, at man skal fokusere på i dag; morgendagen har nok i sine egne problemer," og tilføjer så, "Men det er svært ikke at bekymre sig."

Så hans håb forbliver og tåler prøven af snigskytter, granatangreb og mulig invasion til enhver tid. Det håb er indgivet i hans soldater. De bemander improviserede kampopstillinger, mens de står mellem overvældende militær magt og deres familier. Midt i den konstante trussel om overvældende militærmagt, holder en lille flok civile frivillige skansen. Ligesom David vandt over Goliath, er der håb.

FORDOBLET STYRKE:

DEN NÆSTE GENERATION

AF JESSE CUSIC

Eliya er en styrke. Han er en styrke, der er fuld af glæde, er engageret og tjener Gud og hans folk. Han er ledende mediciner for Free Burma Rangers og var den første ranger til at arbejde sammen med Dave Eubank for 25 år siden. Sammen tog de på den første FBR mission og gav hjælp, håb og kærlighed til mange internt fordrevne mennesker. Dette blev med tiden til startskuddet for en bevægelse på tværs af kloden, der inspirerede andre til at finde sammen for at hjælpe de undertrykte, inklusiv Eliyas egne børn.

Marts 2022, tretten måneder efter kuppet er kampene øget over hele landet, og landsbyer er blevet spredt overalt. Vi modtager information om, at der er 500 nye internt fordrevne mennesker tæt ved Eliya's hjem langs grænsen. Vi samler hurtigt et hold og Eliyas ældste søn, Poe Du, springer til handling for at hjælpe og organisere alle materialerne til vores tur.

Idet vi begyndte at lave planer om at rejse til de internt fordrevne, fandt vi ud af, at Eliya og hans kone ikke ville kunne tage med os på grund af tidligere forpligtelser. I stedet sendte de deres fire børn med os. Poe Du er den ældste og arbejder for FBR i forsyningsafdelingen og med installeringer af mange solsystemer. Thomas er den anden-ældste og er nu ved at færdiggøre en sportsuddannelse på universitetet. Eubank Sam, Eliyas eneste datter, læser på nuværende tidspunkt til sygeplejerske. Lille Allen, Eliyas yngste, går på gymnasiet. Vores mission ville være i deres hænder.

Efter en lang og besværlig muddervej nåede vi til et kontrolpunkt, hvor vi skulle have tilladelse fra højere autoriteter for at komme hen til de internt fordrevne mennesker. Thomas og Poe Du sprang ud af deres biler og begyndte at tale og grine med autoriteterne - præcis som jeg har set deres far gøre så mange gange før. De sørgede ikke blot for, at vi fik tilladelse, de arbejdede også som et hold og delte ansvar og opgaver. Alle fire viste, hvor meget omsorg de har for disse internt fordrevne mennesker, der gemmer sig i junglen. En omsorg der utvivlsomt er kommet efter at se deres forældre have omsorg for disse mennesker gennem årene. Alle fire fortalte om Guds kærlighed, sang sange, legede lege med børnene samt gav hjælp og gaver til familierne.

Det er oprigtigt tilfredsstillende at se den næste generation tage tøjlerne og følge i deres forældres fodspor. Jeg er sikker på, at Eliya og Cat er stolte af deres fire børn, og hvad de er i stand til at opnå som et hold. De er den næste generation af ledere og en ustopkelig kraft.

Eliyas børn fra venstre mod højre: Thomas, Poe Du, Eubank Sam og Allen, der sidder foran en gruppe af internt fordrevne mennesker efter et GLC program.

DET ØSTLIGE BURMA

SHANSTATEN

VANSKELIGHEDER FORØGES, NÅR ANTALLET AF FLYGTNINGE STIGER AF NU, SHAN NØDHJÆLPSARBEJDER

Hårde kampe i år i de nordlige karennske byer Pekon, MoBye og Demoso fik tusinder til at flygte over grænsen til Shanstaten. Shanstaten i Burma er ofte udpeget af deres nordlige og sydlige regioner som landets største etniske stat. Disse nyligt fordrevne familier sluttede sig til den voksende befolkning af 1,5 millioner internt fordrevne i Burma. UNHCR anslår, at der nu er over 50.000 internt fordrevne alene i det sydlige Shanstat.

“Det var svært at møde de nyligt fordrevne. Deres sorg og tab var synligt i deres øjne,” beskriver Nu, som er nødhjælper fra Shanstaten. For nogle fortsætter traumet, ved at fordrivelse og møderne med den burmesiske hær påvirker deres dagligdag. Synligt ængstelige landsbyboere bad læger om medicin for deres “hjerterbanken”, et symptom på alvorlig angst. De var endda til tider bange for at lade sig interviewe af nødhjælpsholdet, da de troede, at deres oplysninger kunne komme i hænderne på den burmesiske hær. Da Nu afsluttede interviews, bemærkede hun, at de fleste landsbyboere gav udtryk for frygt, når de fortalte om deres oplevelser. En kvinde ved navn Nang Hsa kan ikke tåle at høre høje lyde og må kæmpe mod trangen til at flygte for at undslippe lyden. Hun var flygtet fra sin landsby, da en bombe eksploderede ved siden af hendes hus. Hendes barnebarn var kun 16 dage gammel. Efter en traumatisk 19-dages rejse ankom de endelig til flygtningelejren. Næsten alle interviews begyndte med smil, der hurtigt forsvandt og blev til alvorlige udtryk og tårer. Da Nu talte med dem, var det svært for hende ikke at græde med dem.

I alt engagerede Shan-hjælpeholdet over 2.000 internt fordrevne i fire forskellige lejre under nødhjælpsmissionen i juni. Holdene forsynede dem

Internt fordrevne elever fra Shanstaten, der udfører en skoleopgave.

Nu interviewer internt fordrevne om, hvorfor de var tvunget til at flygte.

med mad, medicinsk nødhjælp, skoleartikler og opmuntring gennem GLC-programmer. Holdet besøgte først et buddhistisk tempel på den sydlige Shan-grænse, der husede 660 familier, der var ankommet blot en måned tidligere. Holdet fortsatte derefter med at besøge tre andre flygtningelejre i Shanstaten, der var blevet dannet et år tidligere, da kampene i den nordlige Shanstat intensiveredes. Rangerholdene havde været i kontakt med dem siden deres oprettelse. En af lejrene havde dårlige sanitære forhold og gjorde det vanskeligt for landbrug. Holdet planlægger at forbedre sanitet på deres næste mission. De, der lever som fordrevne, er ofte splittet mellem to ting: ønsket om og troen på, at de en dag vil vende hjem, og virkeligheden med at skulle leve i et miljø, der ikke er deres hjem. Da en ung shansk flygtning blev spurgt om at vende hjem, sagde han: “I øjeblikket kan ingen vende tilbage til landsbyen. For nyligt tog en person tilbage og blev skudt af den burmesiske hær og døde.”

Nu siger, “De savner deres hjem, men vil ikke bygge et nyt. De kan ikke vende tilbage, så i stedet

investerer de i midlertidige ting, så de kan overleve ventetiden...”

Nu er også meget bekymret over det uddannelsessystem, som hun har set i lejrene. Systemet er udelukkende støttet af landsbyboerne og små lokale enheder. Eleverne i dette område modtager ingen offentlig støtte ligesom børn i andre dele af Burma. Lærerne er i de fleste tilfælde uddannet i det system, hvor de nu underviser. Nu tror, at kvaliteten af lærerne skal forbedres, før systemet kan blive bedre. For øjeblikkeligt at adressere emnet, mener hun, at undervisningsvejledninger og elevbøger til alle

En anden shansk volontør sagde, “Ja. Gud åbnede alle vejene. Vi var nødt til at gå gennem og rundt om den burmesiske hær, og Gud åbnede alle døre.”

Shanfolket lider, men Jesu lys er i og iblandt dem gennem hjælpeholdene, kirken, forskellige organisationer og troende, både blandt Shanfolket og dem, der rejser til Shanstaten for at hjælpe dem. Tusind tak fordi I beder for Shanfolket og alle menneskene i Burma i Jesu navn. Ikke kun for hjælp, men også for forsoning i deres land.

Internt fordrevne børn fra Shanstaten efter et GLC-program. “De var så stolte af deres nye GLC-trøjer.” - Nu

niveauer ville hjælpe. “De internt fordrevne i Shanstaten er nødlidende og udmattede. De har brug for støtte fra udenfor Burma.” Det var tydeligt for Nu, at især de unge voksne har mistet håbet. Hun interviewede elever i Waan Pong skole, og “alle eleverne tror på, at de ikke har nogen fremtid.” Uden mulighed for arbejde, uddannelse, landbrug eller etablering af hjem eller forretninger, flygter disse unge mennesker nu over grænsen til Thailand og efterlader deres familier i lejrene.

Idet holdets tid med de internt fordrevne er ved at være til ende, genfortæller Nu den følelsesmæssige afsked, “De kom til os, holdt min hånd og sagde farvel til os. De sagde 'Farvel, tak fordi i hjalp os. Glem os ikke'. Jeg kunne ikke forlade dem, for de blev ved med at holde fast i mig og gentage det igen og igen.”

Afslutningsvis deler Nu, “Jeg var så bevæget af menneskene. Kærligheden mellem os var så dyb, selvom vi aldrig havde mødt hinanden før. Det var ikke blot de ting, vi gav dem, de havde brug for, men at vi var der og delte faren med dem.”

“...OG HAN [GUD] ÅBNEDE VEJEN FOR OS, SÅ VI KUNNE GÅ IND OG HJÆLPE SHANNERNE OG KOMME UD OG FORTÆLLE DERES HISTORIER.”

- NUS SHANSKE MEDARBEJDER

BEDEEMNE ▼

AT HJÆLP VIL BLIVE SENDT TIL DE
OVER 50.000 INTERNT FORDREVNE MENNESKER
I SHANSTATEN, INKLUSIV REFORMER I UDDANNELSESSYSTEMET,
OG AT LÆRERE VIL MODTAGE OPDATEREDE
UNDERVISNINGSVEJLEDNINGER OG OFFENTLIG ASSISTANCE.

DET VESTLIGE BURMA

CHINSTATEN

INTERNT FORDREVNE I CHINSTATEN: 2022 OVERBLIK

AF DANA NATWICK

I januar 2022 nedbrændte den burmesiske hær landsbyerne Mualzawl og Webula i Falam-området og landsbyen Theizang i Tedim-området i Chinstate. Flere civile blev skudt eller var direkte ofre af ødelæggelserne, der var forårsaget af den burmesiske hær. På denne liste er U Tin Thang (60 år gammel) samt hans far Pi Thluai Men (80 år gammel), otte civile fra Matupi-området nær landsbyen Ngaliang og en ung mand ved navn Mang Do Khup (29 år gammel). Evan Nangpi, præst i Siyin baptistkirke i landsbyen Taingen rapporterede, at omkring 200 mennesker, de fleste fra hans landsby samt nogle fra Hiangzing var flygtet til Khuasak, en landsby ca. 15 km fra Taingen.

Siden marts 2022 har antallet af internt fordrevne mennesker, der er flygtet fra Zokhawthar, Mizoram (i Indien), været eksponentielt stigende. Disse lejre, der for det meste huser omkring 1.000 mennesker, har nu over 3.000 mennesker. I løbet af denne tid har den burmesiske hær sendt og stationeret flere af deres tropper i Kalay Myo lufthavn, som ligger lige uden for grænsen til Falam-området. Grunden til dette var at kæmpe mod Menneskers Forsvarsstyrker/People's

Defense Force (PDF), der havde stationeret sig selv i en lejr tæt ved grænsen.

I juli 2022 begyndte den burmesiske hær at rykke fra Falam til Hahka motorvejen. Landsbyen Thlanrawn er ca. 21 km fra Falam. Den burmesiske hær nedbrændte dele af Thlanrawn for tredje gang på under et år. De første to gange var i oktober 2021, da landsbyboerne blev tvunget til at flygte til flygtningelejren i Zokhawthar lige på den anden side af den indiske grænse. I landsbyen Ramsey brød den burmesiske hær ind i huse og den 28. juli blev det annonceret af Chinlands Forsvarsstyrker-Zotung Nyheder og Information/Chinland Defense Forces-Zotung News and Information, at omkring 30 uskyldige mennesker

var blevet arresteret og tilbageholdt, mens endnu flere flygtede.

I september 2022 nedbrændte den burmesiske hær huse i landsbyerne Namunta, Zamlimphai og Khawhmunnam langs den indiske grænse. Beboere fra disse påvirkede områder i Chinstate er flygtet til forskellige flygtningelejre i Mizoram.

Som svar på den burmesiske hærs invasion og angreb i 2022 støttede hjælpehold chinnerne gennem Good Life Club programmer, medicinsk hjælp og mad. Sammen med den Chinske Ungdoms Organisation/Chin Youth Organization, har disse hold været med til at hjælpe mange, inklusiv flygtninge i Mizoram i Champhai-distriktet.

Medicinsk klinik i Zote flygtningelejr

Nedbrændte huse af den burmesiske hær i Kale området, Chinstate

“PÅ GRUND AF JESUS”

AF STEPHEN WIESENAUER

I Mizoramastaten, Indien er der en humanitær organisation, som kaldes det Chinske Hjælpeudvalg/ The Chin Relief Committee. Det er et sikkerhedshus og genoptræningscenter for sårede mennesker, der har været nødt til at flygte fra politisk vold lige på den anden side af den indisk-burmesiske grænse i Chinstaten. Der er på nuværende tidspunkt 50 mennesker på centret. Mange af disse mennesker har mistet lemmer og skal ikke blot komme sig men også lære at gå normalt igen.

En af dem, en mand ved navn Peter, er ved at lære at gå på to nye proteseben. Da jeg mødte ham, var der noget anderledes over ham. Han havde et selvsikkert og glad ansigt - han var ikke nedslået. Idet jeg satte mig ved siden af ham på sengen, hvor han sad med sine proteseben hængende ned, talte han om sin hjemby, hvordan han mistede sine ben, og hvordan han kom til Mizoram. Historien var fuld af tragedier, men der var en tone og et ordforråd fuld af håb, der var tråden gennem hele hans fortælling.

På et tidspunkt spurgte jeg ham, hvordan det gik med hans nye ben, og om han var blevet vant til at bruge dem. “Det skal jeg vise dig,” sagde han. Han gled ned fra sengen og lagde forsigtigt vægt på sine ben og stod høj og rank. Jeg opmuntrede ham, da han rejste sig op. Han svarede, “Dette kan jeg gøre på grund af Jesus.” Da han rejste sig op og sagde det, blev kilden til Peters glæde og selvsikkerhed tydelig og det smittede. Man kunne bogstavelig talt se de andre unge mænd i rummet sidde mere oprejst og se mindre nedslåede ud. Man kunne se, at de længtes efter den “ting”, Peter havde. De fik smag for Guds kærlighed, der virker i Peters liv. De smagte og det var godt. De hungrede efter mere. En lypære med en million watt brændte i deres mørke, og de længtes efter, at lyset skulle blive ved med at skinne.

Hytter i flygtningelejr i Zokhawthat Mizoram

Peter, der står med sine nye ben på genoptræningscentret

Da jeg gik, var det sidste Peter sagde til mig, “Jesus er med dig, og han vil bruge dig til at dele Guds kærlighed med mennesker rundt omkring dig.” Han så på de unge mænd, der kiggede på ham. Så så han på mig, smilede og sagde, “Ja. På grund af Jesus.”

På trods af undertrykkelse og ødelæggelse, der er forårsaget af den burmesiske hær, fortsætter chinfolket med at være modstandsdygtige og overlever. Bed gerne for deres familiers sikkerhed, fortsat uddannelse til deres børn og sundhed i de overbefolkede flygtningelejre.

BEDEEMNE ▼

AT DE MENNESKER, DER BOR I FLYGTNINGELEJRE, VIL MODTAGE DEN STØTTE, DE HAR BRUG FOR FOR AT DÆKKE DERES MENTALE, FYSISKE OG ÅNDELIGE BEHOV.

INGEN HJÆLP TIL ROHINGYAERNE: BRANDE HÆRGER IGEN OG IGEN I OVERBEFOLKEDE FLYGTNINGELEJRE AF DS

Den 8. marts 2022: En mor jamrer i sorg, da de forkullede rester af hendes lille barn sigtes fra asken af det, der engang var Rohingya-flygtningelejr 5. Endnu en massiv brand har raseret gennem den overfyldte lejr og har ødelagt over 700 krisecentre og tvunget 11.000 mennesker til at blive hjemløse endnu engang. Rohingya-folket flygtede fra et folkedrab i Burma til nabolandet Bangladesh, hvor de har boet som sild i en tønne i nogle af verdens største og mest tætpakkede flygtningelejre. Når en brand starter og kommer ud af kontrol, forbrænder bambus- og pressenningskjulene

hurtigt, og ilden spredt sig ofte hurtigere end folk kan løbe.

Dette er ikke den første store brand, der ødelægger Rohingyas flygtningelejre; desværre oplever disse lejre mange ødelæggende brande årligt, som dræber mennesker og ødelægger beskyttelsesrum. Når monsunregnen kommer, oplever de samme lejre oversvømmelser, og beskyttelsesrum skylles væk. I denne brand den 8. marts blev fem børn dræbt og 82 andre såret som følge af branden. Det tog lokale brandfolk over tre timer, før de havde branden under kontrol.

“Vores liv fortsætter med at være i et limbo,” sagde en rohingyansk flygtning. “Hvis der ikke er nogen meningsfuld fremgang i retning mod holdbare løsninger, er et helt samfund fanget i en cyklus af reparation og tab.” Siden 2017, hvor størstedelen af rohingyaerne flygtede ind i disse lejre, har der været registreret over 80 brandtilfælde, og mere end 25 rohingyaer har mistet livet i brande. “Når dit hus bliver røvet, har du i det mindste stadig fire vægge og et tag. Men når brandene bryder ud, står du tilbage uden noget.”

NGO'er og FNs højkommisær for flygtninge/United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR) vil

Alle billeder er taget i Rohingya flygtningelejr 5, Cox Bazar, Bangladesh.

"NÅR DIT HUS BLIVER RØVET, HAR DU I DET MINDSTE STADIG FIRE VÆGGE OG ET TAG. MEN NÅR BRANDENE BRYDER UD, STÅR DU TILBAGE UDEN NOGET."

- ROHINGYANSK FLYGTNING
I COX BAZAR

sørge for de grundlæggende redskaber til at reparere de fire vægge og taget, men folket mangler stadig ting som tøj, liggeunderlag, tæpper, gryder, krukker til at bære vand og andre almindelige ting til husholdning, som er blevet til aske i ilden.

Der har været små fremskridt i at give de over en million rohingya-flygtninge håb om genhusning eller et land, de kan tilhøre.

En bengalsk soldat sagde i 2017, "Når en ven uanmeldt kommer forbi, byder du dem indenfor og prøver at få dem til at føle sig godt tilpas. Men hvis den ven bliver i en uge eller længere, er der nødt til at være en ny samtale." Rohingyaanske flygtninge oversvømmede grænsen i 2017 og fik stor opmærksomhed fra det internationale samfund. De havde et håb om at deres ophold i nabolandet Bangladesh ville blive kortvarigt; men fem år efter denne krise er de for det meste glemt af det internationale samfund. Ingen større forsøg på at hjælpe med at løse krisen med deres tilhørsforhold har været frugtbare.

De efterlades i lejre, der er omgivet af

pigtrådshegn og bevæbnede vagter for at overleve efter brande, oversvømmelser og sygdomme.

I 2021 og 2022 har FBRs nødhjælpsfolk hjulpet rohingyaanske flygtninge i dette område ved at installere 35 vandpumper, to solcelleprojekter til en skole og et uddannelsescenter, genopbygge tre skolebygninger og give uniformer og redskaber til 210 elever. Derudover leverede de mad til 300 familier samt tæpper og myggenet til 200 familier og støtte 30 enker med deres egen nye syforretning, som en måde de kan klare sig selv. Bed for rohingyaerne og for dem, der har mistet dem de elsker og deres ly i de seneste brande. Bed for en holdbar løsning for dem, og at de må få et land at høre til.

AT DE 1 MILLION ROHINGYANSKE FLYGTNINGE MÅ FINDE ET HJEM TIL DERES HJERTER GENNEM KENDSKAB TIL JESUS KRISTUS PÅ TRODS AF DERES FORTSATTE HJEMLØSHED SOM FOLKEGRUPPE.

BEDEEMNE ►

DET NORDLIGE BURMA

KACHINSTATEN

AT NÅ DEM, DER ER ISOLERET FRA HJÆLP:

AT STØTTE DEM, DER ER BERØRT AF BRUTALE ANGREB I DET NORDLIGE BURMA

AF MICHELLE DINKINS

Mangel på vand i de bjergrige områder fører til dårlig hygiejne. Det påvirker sundheden for alle, inklusive børn.

Den største Etnisk Bevæbnede Organisation/Ethnic Armed Organization (EAO) i det nordlige Burma, Kachin Uafhængighedshær/Kachin Independence Army (KIA), rapporterer grundigt og konsekvent de angreb og grusomheder, som bliver begået af den burmesiske hær hver måned i regionerne i Kachinstaten, den nordlige del af Shanstaten og Sagaing-divisionen. Ligeledes angriber den burmesiske hær konstant deres eget folk i disse områder hver måned. Ved hjælp af højhastigheds-militære jagerfly og helikoptere udfører den burmesiske hær hensynsløse angreb fra jorden og luften i de etnisk kontrollerede regioner, herunder civile områder. Det mest ødelæggende angreb fandt sted den 23. oktober, hvor den burmesiske hær bombede en udendørs koncert i Hpakant landsbyen i Kachinstaten og dræbte mellem 60 og 80 mennesker og udraderede området.

Selvom den burmesiske hær har overlegne skydekapaciteter, har de ikke overlegen offentlig støtte. Fra 2022 er EAO-medlemmer i det nordlige Burma i stigende grad blevet støttet af den Nationale Enhedsregering og Menneskenes Forsvarsstyrker/National Unity Government People's Defense Forces (NUG PDF), hvoraf nogle nu har deres egne afdelinger i det nordlige Burma, såsom kachinernes forsvarsstyrker/Kachin People's Defense Force (PDF). I løbet af oktober blev det rapporteret, at der var syv separate afdelinger. Disse regionale PDF-filialer kæmper ofte sammen med EAO-medlemmer, og som året er skredet frem, begyndte de uafhængigt at bekæmpe den burmesiske hær.

I lyset af den nye følelse af kammeratskab i norden satte den burmesiske hær nye rekorder i deres morderiske jagt af deres folk. For eksempel har KIA i løbet af de sidste fem år rapporteret i alt 201 militære sammenstød, som blev indledt af den burmesiske hær i det nordlige Burma. Af disse 201 sammenstød har 77% fundet sted de sidste 2 år, siden det seneste kup. Juli 2022 har det højeste antal sammenstød i de sidste fem år. Andre svimlende tal omfatter august 2022, hvor mere end 400 huse blev brændt ned af den burmesiske hærs tropper, og oktober 2022 hvor cirka 130 liv, hovedsageligt civile, gik tabt på grund af den burmesiske hærs angreb.

Angreb og menneskerettighedskrænkelser begået af den burmesiske hær fortsætter med at øge antallet af internt fordrevne i det nordlige Burma. Det spreder de tynde EAO-ressourcer, da de ikke kun forsøger at bekæmpe og beskytte deres folk, men også sørger for deres grundlæggende behov. Behovet for ekstern støtte er ikke kun afgørende, men også risikabel.

I løbet af april 2022 drog et kachinsk FBR hjælpehold gennem junglestier og rundt om den burmesiske hærs kontrolposter for at bringe hjælp, håb og kærlighed til fem landsbyer i bjergene i det nordlige Burma. Holdets månedlange mission tjente landsbyboere med lægehjælp, mad, tæpper, børneprogrammer, ledertræning og meget mere.

I løbet af monsunsæsonen i Kachinstaten koster udvaskede bjergveje og mudderskred hvert år liv. Vejret er dog ikke det eneste element, der gør rejser og levebrød udfordrende for disse mennesker. Landsbyboere har ikke været i stand til at få nødvendige ressourcer fra nabobyer til fjerntliggende steder på grund af

Kachinsk FBR hjælpehold rejser for at møde de fjerntliggende bjerglandsbyer.

tilstedeværelse af besættelsesstyrker fra den burmesiske hær og Covid-19-restriktioner. "Sidste år døde otte landsbyboere af sygdom på grund af mangel på medicin på trods af tilgængelige sundhedsklinikker [i andre byer]. Der er også dødsfald og sygdom i år, primært på grund af mangel på medicin og dårlig transport til hospitaler," rapporterer kachinsk FBR teamleder. På denne mission var holdet i stand til at behandle 113 landsbyboere og undervise over 336 elever om grundlæggende sygepleje og hygiejne.

Mangel på lægehjælp er ikke den eneste faktor, der påvirker børn i dette område. Hjælpeholdet interviewede flere lærere, som har oprettet midlertidige skoler i disse landsbyer, da tilstrækkelig uddannelse er svær at få adgang til. Lokale kirker og Kachins uafhængighedsorganisation støtter disse skoler, så godt de kan; men mange lærere fortalte, at støtten er inkonsekvent, og at de stadig har brug for mange basale ressourcer såsom lærebøger og papir. Grundlæggende infrastruktur mangler også. De fleste af disse skoler er bygget af bambus og går dermed let i stykker. Forældre nævnte muligheden for at sende deres børn til større byer for bedre uddannelse, men de har ikke midlerne til det.

Landsbyernes lærere er allerede begyndt at opleve en stigning i antallet af elever, der slutter sig til disse midlertidige skoler fra omkringliggende flygtningelejre, efterhånden som kampene og fordrivelsen stiger omkring disse

områder. Nye udfordringer vil komme med stigende antal elever og ingen klar vej til yderligere ressourcer. En ung præst fra Uma landsbyen, Pau Hkyi Yaw Htung forklarede, at på grund af mangel på kommunikationslinjer (telefoner og endda elektricitet) er det svært at nå ud til ikke-statslige organisationer og andre steder for at få hjælp. De 85 familier i disse fem landsbyer er klar over den fremtidige indvirkning, de nuværende vanskeligheder kan have for deres børn. Nhpang Naw Awn, en præst i Ngum La landsbyen, uddyber: "Vi kan ikke gå nogen steder hen for at tjene penge på grund af den dårlige politiske situation og Covid-19. Jeg er bekymret for børnenes fremtid. I vores bjergrige område er der ingen socialhjælp, så den sundhedsmæssige, sociale, uddannelsesmæssige og økonomiske udvikling halter."

Det kachinske hjælpehold planlægger at vende tilbage i fremtiden for at hjælpe og minde disse mennesker om, at på trods af deres placering eller omstændigheder er de ikke alene og ikke glemt. Tak fordi du sammen med os beder for dem i Kachinstaten såvel som de andre regioner i det nordlige Burma, at deres behov vil blive mødt på håndgribelige måder, og at de vil kende Kristi evige tilstedeværelse og altid tilstrækkelige kærlighed.

- AT GUD VIL SKABE VEJE TIL
ADGANG TIL RESSOURCER
UDE FRA.

- AT KACHINERNE MÅ VIDE, AT DE
BLIVER SET AF DEN ENDE SANDE GUD
TRODS DERES ISOLATION.

BEDEEMNER ►

HEADHUNTERE, KOMMUNISTISK HÆR OG NARKOBARONER BLIVER KRISTNE - WAFOLKET AF ALLAN EUBANK, GRUNDLÆGGER AF THAI CHRISTIAN FOUNDATION

I det 11. århundrede begyndte thailænderne, presset af Han-kineserne og senere mongolerne, at bevæge sig sydpå fra det, der nu er det vestlige Kina, gennem Burma og Laos og ind i Thailand. Wa-folket var det indfødte folk i det meste af den region. De var en understamme af den større Mon-Khmer kultur. Deres tradition fortæller, at de var tvunget af onde ånder til at hugge hoveder af for at berolige ånderne og få frugtbare afgrøder. I begyndelsen af 1950'erne begyndte den kinesiske Kuomintang hær at strømme ind i Wa-området.

Men så, den 1. Januar 1968, kom den kinesiske kommunisthær ind i Myanmar for at bortvise Kuomintang. En borgerkrig brød ud mellem Wa og en stor gruppe kom under kontrol af Den Forenede Wa-hær/The United Wa States Army. I april 1989 gjorde Wa-folket oprør og dannede Forenede Wastat/United Wa State. De havde en aftale med den burmesiske regering, der tillod dem autonomi i deres region, og de havde den stærkeste ikke-statslige hær, der er støttet af kineserne til denne dag.

Waerne havde en traditionel myte, der fortæller, at den eneste sande Gud, Siyiex, havde vist sig til Wa Shaman i Yunnan-området i det vestlige Kina omkring 1900-tallet. Siyiex befalede, at Waerne stoppede med at headhunte og vendte tilbage til ham. De ville finde ham ved at udnævne en hvid pony og følge efter den pony hen til en hvid mand, der ville have en bog, som skulle lede dem tilbage til ham. De fulgte ponyen over 300 km til Wa-byen Cheng Tung. Ponyen vandrede til en brønd og så ned. Da mændene så ned i brønden, så de William Marcus Young, der gravede efter vand for at etablere sin missionsstation. De vendte tilbage og bragte en delegation fra den første dåb i april 1908. Kristendommen begyndte langsomt at sprede sig mod modstanden af åndsdyrkere og kommunister.

I 1993 kontaktede udenrigsministeren i Wastaten Allan og David Eubank, og spurgte, om de ville komme og hjælpe dem på fire måder: at sprede evangeliet; at finde en løsning til at erstatte produktionen af stoffer i økonomien; uddannelse, landbrug og medicinsk assistance; og at arbejde mod en demokratisk enhed i Burma med autonome regioner for stammegrupper. Billederne herunder omridser vores involvering og Wafolkets behov for hjælp nu.

Vi sender fortsat hjælp over grænsen til Wastaten. Vi hjalp også Wa/Lawa med at bygge et børnehjem i Chiang Mai, Thailand. Andre måder, vi har hjulpet igennem årene, er ved at give læbe-ganespalteoperationer samt at samarbejde med Proteseforeningen/Prosthesis Foundation af Hendes Kongelige Højhed Prinsesse Moderen (H.R.H The Princess Mother) i Thailand for at give proteseoperationer. Over 300 mennesker primært fra Wastaten har krydset grænsen til Thailand for at modtage disse operationer.

I oktober 2022 blev tre områder i den sydlige Wa-region oversvømmede. Deres marker, huse og muldjord blev vasket væk. Vi bragte mad, medicin og tøj til dem, men de har stadig behov for mere.

Dette år er mange blevet døbt, og der kommer flere. I november 2022 blev 2.475 nye bibler og salmebøger på Wa-sproget fordelt til kristne Wa i Burma langs den thailandske grænse, samt 10.400 evangeliske hæfter.

Den 7. december 2022: Pastor John fra den kristne Wa-kirke døbte 117 nytroende i Burma. Pastor John har været ven og samarbejdspartner med os siden vi først begyndte at arbejde i Burma i 1994. Han er en ydmyg og trofast leder i evangelisering. Han har hjulpet med at oversætte Wa-biblen, har taget sig af et børnehospital, som vi støttede i Thailand, og fortsætter med at hjælpe internt fordrevne. Hvert år hjælper han med evangelisation og har døbt hundredevis af mennesker i Burma. Det er en fantastisk velsignelse at arbejde sammen med ham og lære fra ham, idet vi tjener i Jesu navn.

Billeder fra top mod bund, venstre mod højre: (1) Destribuering af bibler i Wastaten, (2) Nogle af de 117 nye Wa-troende, (3) Sha (rigtigt navn er Ye Shien), der bliver døbt af Pastor John. Vi mødte hende, da hun var 16 år gammel, og hendes ben var blevet sprængt i luften, da hun var 8 år. Da Sha var 19 år, modtog hun et nyt ben og begyndte at arbejde i en klinik i Wastaten. Sha er nu 20 år og sprudler af nyt liv i Kristus siden dåben. (4) Wa, der beder om at modtage Kristus.

-AT WA-FOLKET MÅ FØLGE JESUS KRISTUS
SOM DERES ENE SANDE GUD

-AT GUD MÅ BRUGE DE PROTESER, DER ER
MODTAGET AF OVER 300 WAFOLK TIL AT
DEMONSTRE, AT HAN TAGER SIG AF DEM.

NYT LIV

SIDEN KUPPET

**“VI HAR BRUG FOR JESUS I
VORES HJERTE. KUN JESUS KAN
GIVE FREDEN. FRED KOMMER
FRA GUD. IKKE EN
MENNESKESKABT FRED,
IKKE EN FRED OPRETTET AF
REGERINGEN. FRED KUN FRA
GUD GENNEM JESUS
KRISTUS.”**

– PASTOR EDMOND

NYT LIV SIDEN KUPPET: 10 RANGERE BEDER OM AT BLIVE DØBT I KARENSTATEN, BURMA AF MICHELLE DINKINS

Den 5. januar 2022 besluttede 10 rangere at forkynde deres tro på Kristus gennem dåb foran mange andre rangere, instruktører og medlemmer af samfundet. For nogle af dem vil denne beslutning blive godt modtaget og fejret, når de vender hjem til deres lokalsamfund. For andre er denne dristige proklamation ledsaget af uvished om, hvordan familien vil reagere på deres beslutning om at sætte deres lid til Jesus. Alle de 10 rangere besluttede at følge Jesus, uanset hvad det måtte koste.

Mange tilskrev deres beslutning til den daglige andagt ledet af den karenske Pastor Edmond i løbet af de sidste tre måneders træning og det miljø af kærlighed og tilgivelse, som Free Burma Rangers forsøger at udleve.

Når man spørger Paster Edmond om disse 10 mænd og kvinder, fortæller han, "Nogle er fra kristne familier, andre kom og hørte først evangeliet i lejren og andre igen havde kristne venner. Når vi deler Jesu liv, og hvordan man elsker hinanden ud fra Bibelen, vil de også leve sådan. De kan virkelig godt lide 'Elsk hinanden'-delen. At denne kærlighed kommer fra Gud."

Det seneste år har været præget af en betydelig mængde dødsfald for

Pastor Edmond døber en ny troende, januar 2022

Burma, og alligevel fortsætter nyt liv med at dukke op i mørket. Lyset af disse nye liv i Kristus er det, der oplyser håbet i et land, som synes omsluttet af ondskabens mørke. Johannes 1:5 siger det perfekt: "Lyset skinner i mørket, og mørket greb det ikke"

Når Pastor Edmond reflekterer over de øgede udfordringer siden sidste års kup, ser han det gode i, hvordan Gud arbejder. Han siger, "Der har været mange udfordringer i disse svære tider i forbindelse med Covid og kuppet. Men dette er en meget dyrebar tid Gud har givet os, og Gud har været meget vidunderlig mod os. Han hjælper os hver dag gennem alle vanskelighederne." Pastor Edmond oplever Guds perfekte kærlighed, der overskrider hans nuværende virkelighed. En del af dette er håbet om at se et forenet Burma.

"Som en efterfølger af Jesus i Burma, hvad er noget du gerne vil dele med verden?" spørger jeg Pastor Edmond.

Uden tøven svarer han, "Jeg vil gerne dele med alle mennesker i verden, at hvis vi modtager Kristus i vores hjerter, vil vi blive forandret. Hvis hele verden kender Jesus og er fyldt af Jesu kærlighed, vil vi have fred. Vi har brug for Jesus i vores hjerte. Kun Jesus kan give freden. Fred kommer fra Gud. Ikke en menneskeskabt fred, ikke en fred oprettet af regeringen. Fred kun fra Gud gennem Jesus Kristus."

Tak fordi du beder for folk som Pastor Edmond og de 10 nye liv, der er givet til Kristus det sidste år, idet de følger Jesus, bringer fred, lever som lys i mørket, elsker og tjener alle de møder.

- AT JESU KRISTI FRED MÅ BLIVE KENDT I HJERTE OG
SIND HOS MENNESKER I BURMA.

- AT GUD VIL OPMUNTRE ALLE KRISTNE I HELE BURMA
TIL AT DELE DEN GODE NYHED OM JESUS KRISTUS.

JUNGLE ANGELS

AF DR. JOHN SHAW

She arrived shocked
and pale, so that we swung
Into gear before we
understood the cause.
12 years old and
hanging on by ten
white nails to life,
ebbing away before our eyes.

We did what was needed
and got her BP up and her
HR down; urine flowing again
in dribs. But she stared
at mom, concentrating on
the pain in her belly, 4 days on
and waxing.

Around us, a war, chronic
yet acute, with jets bombing schools
and no one moving anywhere.
A pandemic had locked the borders
and a coup sealed the locks.
Out of options for her surgical abdomen,
we pled with heaven for help.

It came in jungle angels
who said there might be a way:
carried in a hammock on a bamboo pole,
through hills and over rivers,
picked up in a truck for the big mountains
her mother quiet beside her, taken
to the river that was empty by decree.
Snuck downriver past army camps who
shelled any boat that dared float by.
They dared, our jungle angels.
they put in at night, halfway down, and
dosed her again with antibiotics, pain meds,
fluids... The next morning, they took
another boat further down the forbidden
border river
to a town on the other side, met by quiet
friends
and a truck who raced her to hospital
where she could get what she needed.

Oh my God,
fleet hand of rescue,
thank you for jungle angels.

